



เทศบาลตำบลห้วยลาน  
เรื่อง  
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์  
พ.ศ.๒๕๕๙

เทศบาลตำบลห้วยลาน  
อำเภออดอคำได้ จังหวัดพะเยา

## สารบัญ

หน้า

- |   |   |
|---|---|
| - บันทึกหลักการและเหตุผล                          | ๑ |
| - เทศบัญญัติตำบลห้วยลาน                           | ๒ |
| เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ | ๓ |
| - แบบคำขอรับใบอนุญาต                              | ๔ |
| - แบบคำขอต่อรับใบอนุญาต                           | ๕ |

บันทึกหลักการและเหตุผล  
ในการเสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยลาน  
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

---

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขต เทศบาลตำบลห้วยลาน  
อีกครั้งหนึ่งเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเด็ดขาดจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อ ประโยชน์ในการ  
ใช้สิ่งที่เป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตราย และเชื้อโรคที่เกิด<sup>ก</sup>  
กสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนด ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือ  
หมู่บ้านที่เป็นเขตท้องถิ่น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลห้วยลาน ยังมีได้ตราเทศบัญญัติดังกล่าวไว้แล้ว แต่ไม่ครอบคลุม<sup>ก</sup>  
ในเขตท้องที่เทศบาลตำบลห้วยลาน ได้มีปัญหารื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น  
จึงกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่ เทศบาลตำบลห้วยลาน จังหวัดอุบลราชธานี  
มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ แห่ง<sup>(๔)</sup>  
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบล  
ห้วยลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลห้วยลาน

**เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยลาน**  
**เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙**

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยลาน ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลห้วยลาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลห้วยลาน โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลห้วยลาน และผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙”**

**ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลห้วยลาน เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผยแพร่ในสำนักงานเทศบาลตำบลห้วยลาน แล้วเจ็ดวัน**

**ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลห้วยลาน ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน**

**หมวด ๑**  
**บททั่วไป**

**ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้**

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลห้วยลาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าหน้าที่แต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐบาลหรือการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนบ้านเมืองที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ในทางด้านการบริหารเทศบาลตำบลห้วยลาน

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เดื่อจไว้ในครอบครองและคุ้มครองไว้

“การรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาหาร

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การปลดปล่อยครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอก

สถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอบรั้วหรือไม่

“ที่หรือทางสารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมีใช้เป็นของเอกสารและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

ข้อ ๕ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลตำบลหัวยลาน รับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงหรือปล่อยตามวรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาชิน หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๖ ให้เขตเทศบาลตำบลหัวยลาน เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) ช้าง
- (๔) โค
- (๕) กระบือ
- (๖) แกะ
- (๗) แพะ
- (๘) สุกร
- (๙) ไก่

(๑๐) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากการป่าไม้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเพณี และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการดูแลสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเดิมพื้นที่เทศบาลตำบลหัวยลาน

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลหัวยลาน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตาม ข้อ ๖ โดยให้มี มาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมกับประเภทและขนาดของสัตว์ ให้มีระบบเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดเริิง ให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาภิบาลเป็นประจำไม่ปล่อยให้เสียไปเสียหาย ไม่สมหมรณจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องนำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อบ่องกันมีให้เป็นเพียงเศษพังผืดหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุร้ายจากกลิ่น คาว และไม่เป็นเหตุให้เกิดการเสื่อมของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อบ่องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๔)

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจาก การควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เดี้ยงออกงานออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนให้ก่ออันตรายหรือเหตุร้ายแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดผลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น สาธารณสุข คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น รวมทั้ง ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลหัวยลฯ

หมวด ๒

### การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

๑๗๙/๒๑ ๑๑๗๓. ๐๙๙ ๓๙๒๓๘๓๓  
๗๐/๒๖๖ ๕๘๗.

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของ สถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุร้ายแก่ผู้อื่นเกิดจากการเลี้ยง สัตว์ ดังนี้

- (๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำร่างระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจาก ที่นั่น โดยสะดวกและเหมาะสม
- (๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณสุข
- (๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสีย ให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้าง ความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง
- (๔) ต้องทำความสะอาด ภาชนะสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ
- (๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ
- (๖) ต้องมีที่ร่องรับน้ำฝน และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๐ หลังจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประسังค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอม จากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตวนี้เป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศ ดี ไม่เหลวไหล มีต้นไม้ให้ร่มเงาสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุร้ายแก่ชุมชน โดยต้อง มีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความ รำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง
- (๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร
- (๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร
- (๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วย หลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของ
- ๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

**ข้อ ๑๑** ในกรณีที่มีเหตุครรงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตราย แก่สุขภาพของบุคคล ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ ต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

### หมวด ๓ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

**ข้อ ๑๒** ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ เนื่องจากความคุณการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ได้ท้องที่หนึ่ง หรือเดิมที่นี่ที่เทศบาลตำบลทั่วไป ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๓ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุร้ายคุณแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่ำประชาชน ให้เจ้าพนักงาน มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดย ประการนั้นต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางเทศบาลตำบลทั่วไป จะไม่ต้องขอคืนความเสียหายใดๆที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวบุคคลนี้ เมื่อพิสิทธิ์เรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลตำบลทั่วไป จัดพิจารณา ໄລเบี้ยความคิดความชดเชยจัดให้

ข้อ ๑๕ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของ และให้มารับสัตว์คืนไปภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตั้งแต่ ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้รับค่าใช้จ่ายในการดูแลสัตว์ หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นคงเป็นของเทศบาลตั้งแต่ที่ได้รับค่าใช้จ่าย

ข้อ ๑๖ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือก่อให้เกิดภัยเงียบ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนด ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้รับค่าขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงคุ้มสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษา ไม่ต้องมีเวลากันตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่ มนุษย์ หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ

(บ)

ในกรณีมีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวาระคนนึง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่เทศบาลตำบลห้วยลาน ตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

ข้อ ๑๗ หากเจ้าของสัตว์ป่วยไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบาลบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตวนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันที แม้การชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวาระคนนึง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามมาตรการ แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อสุนัข ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อรับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเดือปองกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

#### หมวด ๔

#### อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบาลบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบาลบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น
- (๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำมาใบพิทักษณ์ในกรณีจำเป็น
- (๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความชำรุดได้โดยไม่ต้องใช้ราคา
- (๕) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวาระคนนึง ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลห้วยลาน ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

(๓)

หมวด ๕  
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

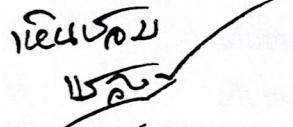
ข้อ ๒๑ ให้นายกเทศมนตรีตำบลห้วยลาน เป็นผู้รักษาการให้เป็นตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกจะเบี่ยง ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๙ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘



(นายสนั่น ไชยเจริญ)

นายกเทศมนตรีตำบลห้วยลาน



(นายเชวงศักดิ์ ใจคำ)

นายอำเภอตอกคำใต้ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

## แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ .....

ช้าพเจ้า ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ต路口/ซอย ..... ถนน .....

ทาง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ ..... เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต .....

..... จังหวัด ..... หมายเลขอรหัสพท .....

## ข้อยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

( ) สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท .....

โดยมีพื้นที่ประกอบการ ..... ตารางเมตร

( ) กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท .....

..... มีคนงาน ..... คน ใช้เครื่องจักรขนาด ..... แรงม้า

( ) กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย ..... ( เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด )

( ) กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท .....

ณ บริเวณ ..... โดยวิธีการ .....

( ) กิจการรับทำกรเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท  
เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่ .....

เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

( ) กิจการอื่นๆ ตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้แก่ .....

(เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น) ..... พร้อมคำขอนี้ ช้าพเจ้าได้แนบทลักษณ์และเอกสารมาด้วย

๑) สำเนาบัตรประจำตัว ..... ( ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ )

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑ .....

๓.๒ .....

๔) .....

๕) .....

## แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

บัญชีบ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ ..... เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต .....

จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยืดคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท .....

ออกให้เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิน) .....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัว ..... (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ )
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
  - ๓.๑ .....
  - ๓.๒ .....
- (๔) .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอรับใบอนุญาต  
(.....)

## ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

การตรวจสอบสถานประกอบการ

- ( ) เห็นสมควรอนุญาต
- ( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ .....

..... เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)  
วันที่ ..... / ..... / .....

## คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิน

- ( ) อนุญาต ให้ประกอบกิจการได้
- ( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) .....  
(.....)  
ตำแหน่ง .....  
วันที่ ..... / ..... / .....

(ด้านหลัง)

## รายการต่ออายุหนังสือรับรองการแจ้งและเสียค่าธรรมเนียม

เลขที่รับ.....

แบบ สอ.๖

**คำขอรับใบแทนใบอนุญาต/หนังสือรับรองการแจ้ง  
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....  
อยู่บ้านเลขที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....  
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ขอยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาต/หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้ง  
สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ประเภท.....

ชื่อสถานที่ประกอบการ.....

อยู่บ้านเลขที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....  
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

เมืองจากใบอนุญาตฉบับเดิม เล่มที่..... เลขที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกี่ยวกับการสูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุดในสาระสำคัญ.....

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและเงื่อนไขที่ได้วางไว้ทุกประการพร้อมนี้ได้แนบสำเนา  
เบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และเอกสารหลักฐานตามที่เทศบัญญัติกำหนดมาด้วย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ขออนุญาต

คำร้องขออนุญาตการต่าง ๆ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....  
อยู่บ้านเลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่..... ตำบล..... อำเภอ.....  
จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น.....

จึงมีความประสงค์.....

จึงขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ผู้ขออนุญาต  
(.....)